

Já mám pár tónů - Zagorová, Hana

Kolik lidí po ulicích chodí,
tolik štěstí nevidíš.

Kde se v každém jeho osud rodí
já chci poznat blíž.

Vždyť mě také život občas spráží,
vyhodí mě šmahem ze snů na zápraží,
všechno časem pomine,
však to ty víš.

Napsal jsi mi pouze jednu větu.
Padla na mě jako stín.
Že prý nejsem z rodu Capuletů,
ve skříni zbyl jen naftalín.

Myslela jsem, že nedojdu na jeviště.
Pak se ale ozval první akord z orchestřiště
a ty ses mi rozplynul tak jako dým.
Jak ve větru dým.

Já mám pár tónů, kterým náležím.
Když vyjdu před oponu, tak jdu za štěstím.
Já mám pár tónů a v nich je můj svět.
Já mám pár tónů a ty vrátí tě zpět.

Ani sama nejsem osamělá,
v prázdné židli sedíš dál.
Uhladíš si pramen vlasů z čela.
Svůj odchod jsi jen předstíral.

Všechno krásné, co se mi kdy přihodilo,
se mi náhle v tuhle melodii přetavilo.
A v ní zmizí samota a ty to víš.

Napsal jsi mi pouze jednu větu.

Padla na mě jako stín.

Že prý nejsem z rodu Capuletů,

ve skříni zbyl jen naftalín.

Myslela jsem, že nedojdu na jeviště.

Pak se ale ozval první akord z orchestřiště

a ty ses mi rozplynul tak jako dým.

Jak ve větru dým.

Já mám pár tónů, kterým náležím.

Když vyjdu před oponu, tak jdu za štěstím.

Já mám pár tónů a v nich je můj svět.

Já mám pár tónů a ty vrátí tě zpět.